

מילין יקרין נגדות אור ועובדין טבין ממעיין החיים נהדין לשעה ולדורות

משולחנא דמלכא

של רבנו הגדול רבן של ישראל
הרב"ק מרן הגה"ק הגאב"ד זצוקללה"ה זיע"א
מרא דארעא קדישא - בעל "שערי טוביה"

פרשת פינחס תשפ"ה

פרשת השבוע

אברהם אבינו ע"ה ליקח אשה ליצחק דוקא ממשפחתו ומבית אביו, שהיו בעלי מדות טובות, ולא רצה בבנות כנען שהיו שטופים בזימה ובכל מדות רעות, כי המדות מתפשטים ונמשכים מהאבות לבנים, ותולדותיהן כיוצא בהן, לטוב ולטוב.

וזה חיוזק גדול לכל איש ישראל, לידע גדל כוחו ומעלתו, כדאיתא בספרים מוסר השכל מהמעשה של ר' אייזיק ר' יעקלס מקראקא, שחלם שאצל הנער בפראג טמון אוצר גדול, וכשהלך לשם והתחיל לחפור, אמר לו השומר שאף הוא בחלומו ראה שבקראקא בבית יהודי בשם ר' אייזיק ר' יעקלס קבור אוצר גדול תחת התנור, וכששמע זאת חזר לביתו ומצא האוצר הגדול בביתו, כך כל איש ישראל יש לו אוצרות גדולים של מעלות ומדות נשגבים הגנוזות בקרבו ובנפשו פנימה מירושת אבות - כמו ששמעתי ממר"ד הגרא"א דסלר זצוק"ל שזה הוא ענין זכות אבות, מלשון זכות, שהזוך והטוהר של האבות מושרש בתוכנו - ואין לו לבקש ולחפש מעלות ומדרגות מרחוק, אלא בתוך עצמו, לידע שיש לו בתולדתו את התכונות הנדרשות עבור תורה ויראת שמים, ורק צריך לפתח מדות אלו, ולעסוק בתורה ועבודת ה' כראוי, ואז יתעלה מעלה מעלה ולאילנא ברבא יתעבד.

וזה יש להעמיס בטה שכתב הגה"ק מנייטרא זיע"א בספר נאות דשא (דף ריש עניני פרקי אבות) לבאר הענין שלפני לימוד פרקי אבות מקדימים משנת כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא (סנהדרין ז, א) שזה לחזות גדל חסד ה' עמו, שכבר נטע והוריש בקרבנו את יסוד ויורש הקדושה, כמו למשל בבנין בית, שאם אדם רוצה לבנות בית חדש צריך ליגע תחילה יגיעות הרבה, לקבץ טמון לקנות השטח, ואח"כ לקנות כל צרכי הבנין, ואח"כ לשאת ולתת עם הבונים ובעלי המלאכה, ואח"כ לקנות כל כלי הבית, ולסדר כל דבר על מקומו, משא"כ מי שקונה בית בני עם כלי בית אינו צריך לכל הטרירות הללו, רק לסדר הכלים על מכונם ולהיכנס, כי עיקר המלאכה כבר נעשתה, כן בבואנו ללימוד מסכת אבות, מילי דחסידותא, מתחזקים ומודיעים תחילה שכל ישראל יש להם חלק לעוה"ב, ואין צריכים להתחיל מההתחלה, שנאמר (ישעיה ס, כא) ועמך כולם צדיקים לעולם

ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר וגו' בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף (כז, א)

פירש רש"י ז"ל למה נאמר למשפחות מנשה בן יוסף, והלא כבר נאמר בן מנשה, אלא לומר לך יוסף חבב את הארץ שנאמר (בראשית ג, כה) והעליתם את עצמותי מזה, ובנותיו חבבו את הארץ שנאמר (כז, ד) תנה לנו אחוזה, וללמדך שהיו כולם צדיקים וכו'. והלימוד מזה, שכמו שיש ירושה בגשמיות, כך יש ירושה ברוחניות, והאת היתה ירושת בנות צלפחד מיוסף הצדיק, החביבות לארץ ישראל, לפיכך הוזכר שמו אצל מעשיהם הטוב, להורות שמכוחו וירושתו באה להם מדה זו.

וכן מצינו גם בתחילת הפרשה בפירוש רש"י ז"ל (סו, יא), שהיו השבטים מבזים את פינחס, הראיתם בן פוטי זה וכו', לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן, היינו שהתורה מעידה שהיתה לו בירושה את מדת אהרן, אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה (אבות א, יב), ומכח מדה זו הוא שבא לקנא קנאת ה' צבאות, מצד אהבת ישראל (ענין בספר שערי טוביה עמ' דג-דנא).

וזה כלל גדול, שאף שהתורה אינה עוברת בירושה, כמאמר ז"ל (אבות ב, יב) התקן עצמך ללימוד תורה שאינה ירושה לך, וכן בידאת שמים לא שייך ירושה, כנראה מהכתוב (תהלים קלח, יח-ט) בית ישראל ברכו את ה' בית אהרן ברכו את ה', בית הלוי ברכו את ה' יראי ה' ברכו את ה', שבכולן נאמר 'בית' כי הם באים בירושה, רק ביראי ה' לא נאמר 'בית', כי יראת שמים אינה באה בירושה (עי' בסדבר ה, ב), עם כל זה מדות טובות - שהן ההקדמה וההכנה לתורה, כאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו פרק א) דרך ארץ קדמה לתורה - באות בירושה ומושרשים בתולדה מהאבות, כמבואר בספרים (עי' כלי יקר בראשית כד ג, שם משמאל פר' נצבים תרע"ז), וכבר נמצא כן בראשונים (דרשות רד"ק דרוש ה), שלכן הזהיר

ירשו ארץ, היינו שזה בא להם בירושה, עכ"ד.

ולפי האמור עיקר המכוון למדות טובות, שכן מסכת אבות היא בעיקר עניני מדות, לכן קודם לימודה אומרים 'כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב' שנאמר לעולם ירשו ארץ, היינו הגם שתורה וירא"ש אינן באות בירושה, עכ"ז לכל איש ישראל יש מדות טובות הבאים מירושת אבות, ומכוחם ובאמצעותם יכול להגיע עד למעלה ראש. ויתכן שמשני כך נקראת המסכתא 'אבות', כי המדות טובות והישירות מזו המסכת נטועות בנו מהאבות הקדושים.

והקרבתם אשה עולה לה' פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבועה כבשים וגו' (כח, יט)

פירש רש"י ז"ל מיסודו של רבי משה הדרשן, פרים כנגד אברהם

שנאמר (בראשית יח, ז) ואל הבקר רץ אברהם, אילים כנגד אילו של יצחק (שם כב, יג) כבשים כנגד יעקב, שנאמר (שם ל, ט) והכבשים הפריד יעקב.

ויש לתמוה, תינה מזה שאברהם רץ אל הבקר היה ענין של גמילות חסדים, אילו של יצחק היה ענין של מסירות נפש, אבל מזה שהפריד יעקב את הכבשים היה לכאורה מעשה חול בעלמא, כדל לזכות בהולדות, ובמה נזכר מזה זכות יעקב ע"י קרבנות החג, אלא נראה מזה גדל קדושת מעשה האבות, שכל מעשיהם, בין בגמילות חסדים, בין בעבודת ה', ובין במילי דעלמא, סולן קודם קדשים לה, עד שאפילו מעשה פשוט, כדוגמת מזה שהפריד יעקב את הכבשים, נזכר לזכות כמו מעשה חסד של אברהם ומסירות נפשו של יצחק, וזו הערה נכונה בעז"ה (ובמקום אחר (ושערי טוביה ח"א קמח-ק) הארכנו בזה יותר).

נותן לו את בריתי שלום.

הכתוב מבאר לנו, כי פינחס בן אלעזר יצא לקנא קנאת ה"צ למען כבוד שמים, וזכה למסור נפשו על זה במסירות והקרבה גדולה, כמפורש **בפרשת יונתן** (שם) ששנים עשר ניסים נעשו לפינחס בעת שקינא קנאת ה' צבקות ולקח רומח בידו ודקר את שניהם, שנחלץ ממשפט מות ודאי על ידי י"ב ניסים שנעשו לו.

מפרשתנו הגנו לומדים כי חוב גדול הוא על כל אחד ואחד מישראל למחות ולהתריע ביותר על כבוד שמים, כי דבר זה מגין על כלל עדת בני ישראל.

פינחס קיבל על קנאותו שכר מכופל, אחד שנתמנה לכהן לו ולזרעו לדורותיו כדכתיב (שם, יג) "והייתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל", ועוד שכר קיבל בעוה"ז והוא ברית השלום, כדכתיב (שם, יג) "לכן אמור הגני נותן לו את בריתי שלום", ומה טעם קיבל שכר זה, מפני שעל ידו נתקיימו ולא נכרתו בני ישראל, כדכתיב (שם) "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי", כלומר, ע"י שקינא לשם שמים הגין על כלל בני ישראל, שלא יתעורר קטרוג עליהם.

איתא **במדרש** (במד"ר כא, א) פינחס בן אלעזר הכהן - אמר הקדוש ברוך הוא בדין הוא שיטול שכרו. והקשה **הגאון מסטייפלא** זצוק"ל בספרו **ברכת פרץ** שלכאורה דבר זה אינו מובן כי הלא לכל מצוה יש שכר טוב, וא"כ מה הפירוש בדברי המדרש בדין הוא שיטול שכרו, ותידין ע"פ מה דאיתא בגמרא (קידושין ט) אמר רבא רב אידי אסברא לי (ישעיהו ג, י) אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו, וכי יש צדיק טוב ויש צדיק שאינו טוב, אלא טוב לשמים ולבריות זהו צדיק טוב, טוב לשמים ורע לבריות זהו צדיק שאינו טוב.

ולפ"ז פירש, דכוונת המדרש הוא בדין הוא שיטול שכרו "מיד בעולם הזה", דבכל מצוה שהוא טוב לשמים וטוב לבריות מקבלים שכר בעולם הזה, וכיון שפינחס קיים שני הדברים כאחד, הן טוב לשמים שקידש שמו יתברך בעולם, וכן קיים טוב לבריות שהשיב את חמתו של הקב"ה מעל בני ישראל, בדין הוא שינתן לו שכרו מיד גם בעוה"ז וגם בעוה"ב.

דברי מחאה שהשמיע מרן רבנו זיע"א בראש המערכה נגד פשע חילולי שבת קודש ע"י העירייה הציונית בפתיחת חניון קרתא בפלטרין של מלך
במעמד עצרת האלפים ברחוב שבטי ישראל בירושלים
יום רביעי פרשת פינחס ט"ז תמוז תשס"ט -

מול מחללי שם שמים - צריכים לעומתם לקדש שם שמים
בסוף פרשת בלק מבואר בפסוקים את החילול ה' הנרא שנעשה ע"י בנות מואב בעצת בלעם הרשע, ובפסוק נאמר "והמה בוכים פתח אוהל מועד", ואיתא **בפרשת יונתן** "ואינון בכין וקריין שמע וקיימין בתרע משכן זימנא", והיינו כי בעת שהיה חילול ה' נרא בעון עבודה זרה ושאר עבירות החמורים, קמו משה רבנו ואהרן וקראו קריאת שמע כדי לקבל עליהם עול מלכות שמים.

והענין בזה יתבאר, כי דווקא בעת שהתחוללה החרפה של חילול ה', דייקא אז מצאו לנכון משה רבנו ואהרן הכהן לקרות קריאת שמע, כי זה לעומת זה עשה אלקים, וכאשר מתחלל שם שמים, צריכים מיד ובאותה שעה לעשות פעולה הפכית - של קידוש שם שמים.

זהו ענין הכינוס כאן, שהתאספנו כדי לקבל עול מלכות שמים בשעה ששם שמים מתחלל רח"ל, על ידי אלו המחללים את ירושלים ומחללים את יום שבת קדשנו, ועלינו לחנך את צאצאינו - תינוקות של בית רבן לדבר זה, לקבל עול מלכות שמים, כדי שיזכרו כבר מעכשיו לאורך כל ימי החיים שיהודים צריכים למסור נפשם למען כבוד שמים.

המחאות מגינות על עם ישראל ומרבה כבוד שמים בעולם
פרשת השבוע מתחיל בדברי הכתוב (במד"ר טו, יא-יב) "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי, לכן אמור הגני

מחאה בשם כלל ישראל בכל העולם כנגד העירייה

על זה התקבצנו כאן למחות ולהתריע נגד אלו האנשים פורקי העול, שחושבים בדעתם שהם מנהיגים את העיר, ולקחו על עצמם להרס את כבוד שבת קודש ולחלל כבוד שמים, ולחלל כבוד וקדושת ירושלים, וכי שייך חילול ה' גדול מזה???

והדאי חובה היא עלינו למחות נגדם, ולזעוק ולהתריע על זה בכל תוקף! הננו מחויבים למחות בכל כוחותינו על שבאו אינשי דלא מעלי ומחללים כבוד שמים וכבוד שבת קודש וכבוד ירושלים! אנו מכריזים כאן שאנו מוחים ע"ז בכל תוקף, וכמו שלמדנו ממעשה פינחס שמחה בשביל כבוד שמים, אף גם אנו צריכים לעשות כן, ולא אנחנו בלבד, אלא אנו מוחים בכל תוקף בשם כל כלל ישראל, וכל בני ארץ ישראל, וכל העולם כולו! כי הביזוי והעלבון נורא הוא מאוד, ואיך אינם מפחדים.

חומר העונש על חילולי השבת המפורשים בכתובים

אנו עומדים עתה כמה שעות קודם לצום הרביעי - שבעה עשר בתמוז, שהוא אחד מהתעניות על חורבן בית המקדש, ובפרט בארץ ישראל, ואיתא בגמרא (שבת קט:) אמר אביי לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את השבת שנאמר (יחזקאל כב, ט) ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם. הרי לנו מפורש להדיא בדברי חז"ל שירושלים חרבה משום חילול שבת.

הנני רוצה להקרות כמה פסוקים מפורשים מדברי הגמרא הכתובים בספר ירמיה בפרק י"ז, מפסוק י"ט עד פסוק כ"ז.

כה אמר ה' אלי הלך ועמדת בשער בני העם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים. הנביא ירמיה התנבא: כה אמר ה' אלי, עמוד ליד שערי העם, במקום אשר מלכי יהודה נכנסים ויוצאים בו, ובשערי ירושלים.

ואמרת אליהם שמעו דבר ה' מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישיבי ירושלים הבאים בשערים האלה. תאמר להם: שמעו מלכי יהודה וכל עם יהודה וכל יושבי ירושלים הנכנסים בשערי ירושלים את דבר ה'.

תקשיבו היטב לדברי - כה אמר ה' השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים. כך אמר לי השי"ת, תשמרו על חייכם ואל תכניסו ואל תתחבו משאות ביום השבת לתוך העיר ירושלים, כי אמנם עיר ירושלים היתה מוקפת מחיצות, והיה מותר לשאת משאות בתוך העיר, אולם היה אסור להכניס מבחוץ אל תוך העיר, וכך הזהיר אותם, שמרו על נפשותיכם ואל תשאו משאות לתוך העיר ירושלים, ואין המדובר כאן בענין להסיע כלי רכב, אלא פשוט לבל ישאו משאות.

ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת, וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת, כאשר צויתי את אבותיכם. ועוד אל תוציאו משאות מהבתים ביום השבת, אלא קדשו את יום השבת, אשר ציווה ה' לאבותינו.

ולא שמעו ולא הטו את אזנם, ויקשו את ערפם, לבלתי שמעו ולבלתי קחת מוסר. אבל הם לא הקשיבו, ולא הפנו את אוזניהם, והם סירבו להקשיב.

ממש כמו בזמנינו, שדיברנו עם האנשים העומדים על הפקודים

הממונים בבנייני העירייה, בקשנו מהם והסברנו להם "אל תתקוטטו עם השבת", והם נהגו כפי המתואר בכתובים הללו "ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שמעו ולבלתי קחת מוסר". וכל דברי הנביאים הם דברי נביאות לכל הדורות, ולא רק לדורותיהם.

והיה אם שמעו תשמעו אלי נאום ה', לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת, ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בו כל מלאכה. והיה אם תקשיב לדברי השי"ת, ולא תישאו משאות אל העיר ירושלים ביום השבת, וקדשתם את יום השבת לבל לעשות בו מלאכה. ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים וישובים על כסא דוד, חכמים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה ויושבי ירושלים וישובה העיר הזאת לעולם. ואם אכן תשמרו את השבת בירושלים, יבואו וישבו המלכים והשלטים שעל כסא דוד, ועיר ירושלים תהיה העיר הגדולה ביותר.

ובאו מערי יהודה מסביבות ירושלים ומארץ בנימין ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מביאים עולה חבת ומנחה ולבונה ומביאי תודה בית ה', ויבואו מכל סביבות ירושלים, מכל הארצות ומכל הערים לעלות לעיר ירושלים ויביאו את קרבנותיהם לראות בביהמ"ק השוכן שם.

אך הנביא מזהיר: ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת לבלתי שאת משא ובה בשערי ירושלים ביום השבת, והצאתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה. אם לא תציתו לדבר ה', ויבואו לתוך העיר ירושלים עם משאות ביום השבת, העיר ירושלים תישרף רח"ל, כאן הזהיר אותנו שאם לא ישמרו את השבת יחרב ירושלים.

וביחזקאל פרק כ"ד פסוק א' ופסוק ב' שם נאמר עוד מענין זה על עשרה בטבת.

והי דבר ה' אלי בשנה השישית בחודש העשירי בעשור לחודש, לאמר. הקב"ה דיבר ליחזקאל הנביא.

כתוב לך את שם היום בעצם היום הזה סמך בבל אל ירושלים בעצם היום הזה. כתבו לעצמכם את היום הזה.

נבוכדנצר ידע מראש על נצחונו כשראה את חילולי השבת ויש להבין מה שדייקו כאן בכתוב שיכתבו את 'שם' היום הזה, ובעצם היום הזה. וכתב מרן החתם סופר זי"ע"א בדרשותיו (ח"א עמ' עד דרוש לח טבת והספד על הגאון ר' וואלף אייזר זצ"ל) וז"ל: והרב"י (א"ח סי' תקל) למד מזה כי אם יהיה אפשר שיחול עשרה בטבת בשבת יצומו בו, כי 'עצם היום הזה' מרמז על עצומו של יום שהוא שבת, ויל"ד מאי חומרי' דעשרה בטבת מ"ט באב שיצומו בשבת, ועוד כפל ענין שם היום ועצם היום היינו הך, ע"כ.

מרן החתם סופר תמה מדוע יהיה צום עשרה בטבת חמור כל כך יותר משאר תעניות, עד כי באם תחול בשבת יתענו בשבת, חומר שלא מצינו בשום תענית מלבד יום הכיפורים, ומבאר מרן החתם סופר שזהו המדרשו כאן בפסוק "בן אדם כתב לך את שם היום בעצם היום הזה", כלומר ש'עצם' היום הזה קאי על יום השבת, והיינו שהסיבה שנבוכדנצר מלך בבל הצליח לבוא ולהילחם על ירושלים ולא נתיידיא, כי סמך עצמו על כך שבני ישראל מחללים את השבת, והוא כמו שאמר ירמיה הנביא שאם לא ישמרו את יום השבת העיר ירושלים יחרב, ועל דבר זה סמך נבוכדנצר לבוא על ירושלים בעצם היום הזה, משום עצם יום הזה - יום השבת, כי הרגיש שביום השבת

מתוך ההפיקה שתיגאל ירושלים מכל התפוחות, ומכל הזלזול בכבוד השבת ובכבוד שמים, "רב לך שבת בעמק הבכא", ירושלים ישובה כבר מספיק בעמק הבכא, "והוא יחמול עליך חמלה", שיתרחם השי"ת על ירושלים עיר הקודש, ונזכה בימים אלו שאנו מתאבלים על חורבן ביהמ"ק, ששוב תבנה ותכונן ירושלים עיר הקודש.

אמרו חז"ל (תענית ל) כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, ומבאר מרן החתם סופר בדדשותיו (דף ע"א פד) שלא אמרו "זוכה ורואה בשמחתה" בלשון עתיד, אלא "זוכה ורואה בשמחתה" בלשון הווה, דמשמע שגם עכשיו זוכה ורואה בשמחתה, והיינו כי זה עצמו שמתאבל האדם על ירושלים - גורם שמחה גדולה, כי אצל הגויים לא רואים שיתאבלו על דבר שהיה להם לפני אלפיים שנה, וכעין שאמרו (בסנהדרין) גזירה על המות שישתכח מן הלב אחר י"ב חודש, ואם כן במה שאנו מתאבלים על ירושלים אלפיים שנה, זהו סימן שעדיין הדבר חי אצלנו, ואין זה כמות המשתכח מן הלב, אם כן שפיר אמרו "זוכה ורואה בשמחתה" בלשון הווה, כי זה עצמו שמתאבלים על ירושלים אחרי שנים רבות כל כך - זוהי הבטחת הגאולה באופן היותר נעלה.

יעזור השי"ת שיתקיים במהרה "מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפיקה רב לך שבת בעמק הבכא והוא יחמול עליך חמלה" בבנין ירושלים בב"א.

ישלוט על ירושלים, משום שחיללו את השבת בירושלים. אנו מבקשים מהשי"ת, כי בזכות שהתאספנו למחות על כבוד שמים, שטמרומים ירחם על כלל ישראל, וכמו שכתוב בפרשה שפינחס קינא לכבוד שמים, ועל זה קיבל השכר "לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום".

זהו תפקידנו כהיום הזה, לקנא לכבוד שמים ולקנא לכבוד השבת, וכמו שביאר מרן החתם סופר זיע"א שלא נחרב ירושלים אלא מפני שחיללו בו את השבת, ורק על זה סמך עצמו נבוכדנצר לבוא על ירושלים, שהבין שאם פוגעים ביום השבת בירושלים - יוכל להצליח לכבוש את ירושלים.

אנו מוחים בכל תוקף נגד חילולי השבת

באנו כאן יחד בשביל ב' דברים, א', לקדש שם שמים, וכמו שעשו משה רבנו ואהרן הכהן בעידן של חילול השם שקידשו שם שמים וקראו קריאת שמע, ב', למחות בכל תוקף ועוז על חילול שבת קדשנו! פנינו אצל אלו המחללים, ובקשנו מהם בתחנונים בכל מיני עתירות, שלא יפגעו בקדושת ירושלים ובקדושת השבת, והם אוטמים אזנם משמוע.

אנו מוחים בכל תוקף ועוז, בשם התורה הקדושה, בשם הרבש"ע, בשם השבת קודש, "אל תתקוטטו עם השבת!" "אל תתקוטטו עם השבת!" השמרו לנפשותיכם "אל תקניטו את ירושלים, ואל תקניטו את עם ישראל", כל אלו שיש להם את הסוח למחות - חייבים למחות! למחות בכל תוקף ועוז למען קדושת השבת! אסור להם לשחק! בזכות מחאתנו למען כבוד שבת קודש נזכה לבנין ביהמ"ק אנו מבקשים מאת השי"ת שירחם על הכלל ישראל, ויעזור השי"ת שבזכות שמירת השבת ובזכות זה שאנו מוחים בשביל כבוד השבת, נזכה שיתקיים עלינו "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה", שנלך לקבל פני השבת כולנו יחד, וילמדו תועים בינה, כל אלו התועים שאין להם שכל ובינה, ואינם מבינים מהי קדושת שבת, שישכילו להבין כי השבת היא מקור הברכה בכלל ובפרט.

אנו מבקשים מאת השי"ת שיתקיים "מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפיקה", ירושלים הלא היא "מקדש מלך עיר מלוכה", העיד של מלכנו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, "קומי צאי

לקראת יומא דהילולא תליתאה של מרן רבנו זיע"א

בעזה"י יופיע גליון מוגדל לשבתא דריג"ל - פרשת מטות מסעי הבעש"ט כל אלו הרוצים לישול חלק בזכות הופעת הגליון והפצתו הנרחבת לא יאחר קשר עד יום ג' פרשת מטות מסעי בלכ"ב בט"ש המערכת

043-13-66-13

משולחנא דמלכא
משרכת
להפצת תורת הכהד"ק של מרן רביה"ק
בב"א יעזרי' טוביה' זצ"ל - מרא דאריעא קדישא

משולחנא דמלכא
דחכמא

יומא דהילולא תליתאה

בהתקרב יומא דהילולא תליתאה
של רביה"ק בעל "שערי טוביה"
מרן גאב"ד ירושלים זיע"א
מרא דארעא קדישא

הננו בזה לכל אלו שקבלו על עצמם
**לסיים סדרי משניות
ומסכתות הש"ס**

לזרז את המזורזין ולסיים
עד יום היא"צ
החל ביום ראשון לסדר דברים ב' אב תשפ"ה

ומרומים ימליך טוב בעד אלו העושים נייחא לנשמותיה בגנוי מרומים, ובעד כל בית ישראל

טלפון: 043-13-66-13 | פקס: 077-470-1746 | מייל: 0131366@gmail.com

יד"ל ע"י מערכת "משולחנא דמלכא"

לתרומות והנצחות, הערות והארות

טל' 043-13-66-13 | פקס 077-470-1746

